

Paaszondag
Verrijzenis van de Heer

31 maart 2024

1^e lezing Hand. 10, 34a.37 - 43

2^e lezing Kol. 3, 1 - 4

Evangelie Joh. 20, 1 - 9

Zeer Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Vroeg in de morgen het was nog donker. Het speelt zich af in de ochtendschemering. En niet alleen Johannes legt er de nadruk op, dat het 's morgens vroeg was. Ook alle andere verrijzenisverhalen spelen zich af in de schemering. Ofwel bij zonsopgang ofwel bij zonsondergang. De Evangelisten Mattheüs, Marcus, Lucas spreken er allemaal over, dat het bij het aanbreken van de dag gebeurde. En Johannes, wij hebben het juist gehoord: *vroeg in de morgen het was nog donker* en een andere verschijning van Jezus – 's avonds - als Hij binnenkomt op de avond van de eerste dag van de week. En zelfs verderop, aan het meer van Galilea, gebeurt het niet meer overdag maar 's morgens, wanneer de leerlingen net een hele nacht gevist hebben en aankomen op de oever. Er is maar één Paasverschijning die midden op de dag gebeurt. Namelijk die van Jezus de Verrezene aan Paulus midden op de dag op weg naar Damascus.

We kunnen ons afvragen waarom die Paasverschijningen niet allemaal midden op de dag gebeurde. Zou dat niet een prachtig teken geweest zijn: Jezus het Licht van de wereld, stralend op het hoogtepunt van Zijn luister. Maar nee, zo is het niet, het is in de schemering, 's morgens vroeg of 's avonds. Welke betekenis zou dat kunnen hebben? Allereerst denk ik dat het erop wijst dat Jezus *de opgaande zon* is. Hij komt langzaam in ons leven binnen, Hij is de opgaande zon voor heel de wereld. Zacharias had het al gezongen in zijn cantiek. Hij gaat *als de opgaande zon op in alle tederheid van zijn innige barmhartigheid*.

Maar misschien is er nog wel een andere betekenis aan deze schemering. Namelijk dat ons geloof, de daad van ons geloven, zich altijd afspeelt in een, laat ik zeggen, half-duister. Ons geloven is altijd zekerheid en tegelijkertijd niet-zekerheid, geen evidentie. Ons geloof balanceert altijd tussen het zien en het niet zien. Wij hebben Hem nooit gezien, onze handen hebben de verrezene Heer nooit aangeraakt. Onze ogen hebben Hem nooit gezien, wij hebben nooit Zijn stem als Verrezene gehoord en toch geloven wij. Toch weten wij het zeker. Waarom weten wij het zeker? Omdat ons geloof gebaseerd is op het zien van de apostelen. Omdat ons geloof het aanvaarden is van hun getuigenis. Omdat wat zij *hebben gezien en gehoord en betast omtrent het woord des levens dat hebben zij ons verkondigt*. Zij hebben, zoals Petrus in de eerste lezing zei: *zij hebben met Hem gegeten en gedronken nadat Hij uit de doden was opgestaan*. En op hun

getuigenis is ons geloof gebaseerd. Ons geloof is niet de sluitende conclusie van een aantal redeneringen, evident onloochenbaar. Ons geloof is een overgave, een act van vertrouwen, een act van 'we geven ons eraan over', 'we leveren ons eraan uit', in vertrouwen, steunend op het getuigenis van anderen.

Die anderen hebben niet hoeven geloven in een bepaalde zin, maar toch vandaag horen we dat ook die andere leerling, *die eerst bij het graf was aangekomen, naar binnenging, zag en geloofde*. Ook hij moest geloven. Ook hun geloof is gebaseerd op een vertrouwen op Jezus' woord dat Hij uit de doden zou verrijzen. Maar geloven en vertrouwen is uiteindelijk ook geen evidentie, geloven en vertrouwen kun je alleen maar als je lief hebt. Vertrouwen is een kwestie van liefhebben. Van het zien hoe lief, hoe schoon, hoe oneindig beminnelijk de ander is. Zo is het ook met ons geloof, dat wij van de kerk hebben gekregen. De kerk heeft het ons van generatie op generatie overgedragen, het getuigenis van de apostelen. Wij geven ons aan dat getuigenis over, wij vertrouwen ons toe aan het getuigenis van de kerk. Ook ons geloof ontleent zijn evidentie aan de liefde. Wij hebben gezien, deze laatste dagen, wij hebben gevierd, hoe lief Hij ons heeft gehad. Hoe Hij zich in Zijn laatste Avondmaal aan de kerk, aan ons, gegeven heeft. Hoe Hij zich in Zijn lijden aan ons heeft gegeven. Hoe Hij voor ons, voor onze zonden gestorven is omdat Hij ons lief had. Omdat Hij voor ons uit het graf is opgestaan om te leven bij de Vader. Omdat Hij ons zo heeft lief gehad, daarom willen wij geloven, daarom willen wij ons aan Hem de Levende Heer toevertrouwen. Hij heeft dit voor mij gedaan! Dat is een Alleluja waard. Amen.